

26, 198 liest COLEBR. वातसह, Lois. वातासह.

वातसारथि m. der Wagenlenker des Windes, Bez. des Feuers ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

वातस्कन्ध m. 1) Windregion, deren sieben angenommen werden, HARIV. 8349. R. 1, 47, 4. R. GORR. 1, 48, 4. — 2) N. pr. eines Rshi MBH. 2, 295. — Vgl. वायुस्कन्ध.

वातस्वन 1) adj. wind-sausend: Agni RV. 8, 91, 5. — 2) m. N. pr. eines Berges MĀRK. P. 57, 13.

वातस्वनस् adj. = वातस्वन; vom एयेन RV. 7, 56, 3.

वातहत adj. vom Winde (als humor) betroffen, insbes. eine Krankheit des Lides WISR 298. SUÇR. 2, 305, 3. 309, 13. — BURN. Intr. 187 (?).

वातहन् adj. = वातघ्न SUÇR. 1, 187, 1.

वातहर् adj. dass. SUÇR. 1, 214, 11.

वातहुडा f. = वात्या, राजशेषित (1), पिच्छिलस्फोटिका und वामा यो-
पित् MED. d. 40. fg. — Vgl. वातखुडा.

वातहोम m. Luftopfer (mit hohler Hand geschöpft) ÇAT. Br. 9, 4, 3, 1. 9. KĀṬH. 21, 12. KĀṬI. Çr. 18, 6, 1.

वाताख्य n. Bez. eines Hauses mit einer Doppelhalle, von denen eine gegen Süden, die andere gegen Osten steht, VARĀH. BRH. S. 53, 39, 11.

वातागर् gaṇa उत्करादि zu P. 4, 2, 90. davon adj. वातागर्णीय ebend.

वाताग्र्यम् adv. dem Winde voran TS. 1, 7, 3, 2.

वाताट (वात + घट) m. 1) Sonnenross TRIK. 2, 8, 42. — 2) eine Antilopenart (वातमृग) ÇABDAR. im ÇKDR.

1. वाताण्ड (वात + घण्ड oder घण्ड) m. Hodengeschwulst MĀDHAVA-KARA im ÇKDR.

2. वाताण्ड (wie oben) adj. mit Hodengeschwulst behaftet VJUTP. 206.

वातातपिक (von वात + घातप) adj. bei Wind und Sonnenschein vor sich gehend Verz. d. Oxf. H. 309, a, 30; vgl. कुटीप्रावेशिक.

वातात्मज m. der Sohn des Windgottes, Bez. des Affen Hanumant R. 5, 38, 40. 50, 18. 6, 4, 12. 109, 11.

वातात्मन् adj. das Wesen der Luft habend, luftig MAHĀDH. zu VS. 19, 49.

वाताद् m. 1) (वात + घट) ein best. Thier VĀGGE. 6, 50; vgl. वाताट. — 2) = वाताम Mandelbaum BUĀVAPR. im ÇKDR.

वाताधिप m. = वातपति MBH. 2, 1120.

वाताधन् m. Luftloch, rundes Fenster BUĀG. P. 10, 14, 11. — Vgl. वातायन.

वातानुलोमन adj. den Wind (als humor) in Ordnung bringend SUÇR. 1, 167, 2.

वातानुलोमिन् adj. dass. SUÇR. 1, 176, 13.

वातापह् adj. = वातघ्न SUÇR. 1, 177, 8.

वातापि (वात + घापि, Padap. ohne Trennung) Vor. 26, 48. 1) adj. windschwellend: Soma als der gährende RV. 1, 187, 8. fgg. Götter: व-
रुणराज्ञभ्यो वातापिभ्यः पर्जन्यात्मभ्यः TS. 3, 5, 3, 1. Indra: आतास्त इन्द्र
सोमा वातापेरुवनश्रुतः Cit. in TBR. II, 419, 15. ÇĀṆKH. Br. 27, 4. — 2)
m. N. pr. eines Asura, eines Sohnes des Hrāda (BUĀG. P.), den sein
Bruder Ilvala in einen Bock verwandelte, von Brahmanen verspeisen
und dann wieder aus ihren Bäuchen herauskriechen liess; zur Strafe
wurde er von Agastja aufgeessen. MBH. 3, 8541. fgg. 12, 5389. R. 3, 16,
13. fgg. 49, 49. fgg. VARĀH. BRH. S. 12, Anf. VP. 148. BUĀG. P. 6, 18, 14.

HARIV. 215. 2287. 14290. KATHĀS. 45, 377. Agastja führt die Beinamen:

० द्विष् H. 122. ० सूदन TRIK. 1, 1, 89.

वातापिन् m. = वातापि 2) MBH. 1, 2537.

वाताप्य 1) adj. = वातापि NĀIGH. 4, 3. वाताप्यमुदकं भवति वात एत-
दाप्याययति NIR. 6, 28. Soma RV. 1, 121, 8. überh. anschwellend: रपि
9, 93, 5. महिष 10, 26, 2. — 2) n. das Anschwellen, Gähren: दीर्घं सुतं वा-
ताप्याय RV. 10, 103, 1.

वाताध n. eine vom Winde getriebene Wolke Spr. 2775.

वाताम = वदाम, वादाम Mandel RATNĀK. in NIGH. PR.

वातामोदा f. Moschus ÇABDAM. im ÇKDR.

वाताप् (von 1. वात), ० पते dem Winde gleichen; partic. वातायमान
schnell wie der Wind dahinfahrend, von Ross und Wagen MBH. 6, 2349.
4701. 4709. 5445. 7, 1787. 4681.

वाताय n. Blatt ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

1. वातायन (von 1. वात) m. patron. des Anila und Ula RV. ANUKR.
pl. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 56, 36. sg. N. pr. eines Kämmerers
des Dushjanta ÇĀK. 81, 4. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 363 (वनायु
ed. Bomb.) = VP. 192. einer Schule Ind. St. 3, 274.

2. वातायन (1. वात + घयन) 1) adj. im Winde sich bewegend NIR. 1, 4.
० विमान MBH. 5, 3998. — 2) m. Pferd (wie der Wind sich bewegend)
TRIK. 2, 8, 42. — 3) n. Luftloch, ein rundes Fenster AK. 2, 2, 8. TRIK. 2,
2, 9. H. 1012. HALĀJ. 2, 149. ० गतानां स्त्रीणाम् R. 2, 57, 15. R. GORR. 2,
14, 9. स्त्रियो वातायनार्धेन विनिःसृतास्याः MĀKĀH. 158, 15. RT. 5, 2. MEGH.
86. RAGH. 6, 24. 56. 13, 21. KUMĀRAS. 7, 59. KATHĀS. 3, 61. 18, 13. 168.
71, 97. UTTARAR. 16, 11 (22, 13). RĪGĀ-TAR. 4, 567. PĀNĀK. 3, 7, 7. PĀNĀT.
46, 11. ed. ORN. 49, 21. स्वर्गकृतुङ्गवातयनगता KATHĀS. 95, 18. कर्म्यवा-
तायनाद् 103, 162. दृष्टवान्महर्षिर्निज्ञाम्। वातायनायात्पृच्छतीं ब्राह्म-
णातिथिमुन्मुखम् ॥ 5, 14. 33, 64. 37, 99. 58, 58. 120. ज्ञाल° R. GORR. 2,
14, 16. ÇIÇ. 11, 50. गवात्° SADDH. P. 4, 19, a. ० रजस् = 7 Truti = 1/7
शशरजस् LALIT. ed. Calc. 169, 1 v. u. ० च्छिद्रजस् VJUTP. 188. वातायन
a porch, a portico, a covered shed, a pavilion WILSON nach DHANAŚĪGAJA.

वातायनीय m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 275.

वातायु (von 1. वात) m. Antilope AK. 2, 5, 8. H. 1293.

वातारि m. ein Feind des Windes (im Körper) so v. a. ein wirksames
Mittel gegen denselben; Bez. verschiedener Pflanzen: Ricinus commu-
nis ÇABDAR. im ÇKDR. RATNAM. 3. = शतमूली ÇABDĀ. im ÇKDR. = पु-
त्रदात्री, शेफालिका, पवानी, भार्गी, लुहरी, विडङ्ग, शूरण, भस्मातक und
जतुका RĪGĀN. im ÇKDR.

वाताली (1. वात + घा°) f. Wirbelwind TRIK. 1, 1, 80. UGĒVAL. zu UṆĀ-
DIS. 4, 124. किं नामोत्पातवाताली बाहुभ्यां ज्ञातु बध्यते Spr. 1592.

वातावत und वातावत् s. u. वातवत und वातवत्.

वाताश (1. वात + घाश) adj. vom Winde (von der Luft) sich nährend;
m. Schlange Spr. 4132. — Vgl. पवनाश.

वाताशिन (1. वात + घा°) m. Schlange Spr. 934. — Vgl. पवनाशिन.

वाताश्व m. ein windschnelles Pferd, Renner TRIK. 2, 8, 44. HĀN. 160.

KATHĀS. 66, 174. 67, 12. 75, 89. 103, 120. 123, 14.

वाताष्टीला s. u. अष्टीला.

वातासह adj. = वातसह AK. 3, 4, 26, 198 (bei LOIS.), ÇABDAR. im ÇKDR.